

DEKRET

z dnia 27 grudnia 1974 r.

o zmianie ustawy o instytutach naukowo-badawczych.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wyrazy: „stosunek służbowy” użyte w odpowiednich przypadkach zastępuje się wyrazami: „stosunek pracy” w tych samych przypadkach;
 - 2) w art. 5:
 - a) w ust. 2 wyrazy: „wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa)” zastępuje się wyrazami: „województwie, prezydentowi miasta wyłączonego z województwa”,
 - b) w ust. 3 wyrazy: „art. 4 ust. 5” zastępuje się wyrazami: „art. 4 ust. 7”;
 - 3) w art. 10 ust. 3:
 - a) w pkt 1 skreśla się wyrazy: „albo osoba zajmująca stanowisko profesora lub docenta etatowego w szkolnictwie wyższym”,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) członkowie, którymi mogą być osoby zajmujące stanowiska profesora lub docenta w in-
- stytucie albo poza instytutem, osoby posiadające tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego, a także wysoko kwalifikowani specjaliści z dziedziny objętej zakresem działania instytutu”;
- 4) w art. 15 pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) inni pracownicy”;
 - 5) w art. 23:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy: „lub wyższej szkoły zawodowej”,
 - b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 - „4. Pracownikowi naukowo-badawczemu w razie przeniesienia w trybie wymienionym w ust. 2 przysługują świadczenia na zasadach określonych odrębnymi przepisami.”;
 - 6) w art. 24 ust. 1 skreśla się wyrazy: „lub w wyższej szkole zawodowej”;
 - 7) w art. 25:
 - a) w ust. 1 po wyrazach: „stosunek pracy z” dodaje się wyraz: „mianowanym”,
 - b) w ust. 2 po wyrazach: „rozwiązuje się z” dodaje się wyraz: „mianowanym”;

8) w art. 26:

a) ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w razie choroby pracownika powodującej trwałą niezdolność do pracy naukowo-badawczej; stwierdzoną orzeczeniem właściwych organów określonych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych; zwolnienie następuje po upływie trzech miesięcy od daty wydania prawomocnego orzeczenia. Skierowanie pracownika na badanie może nastąpić z inicjatywy pracownika albo z urzędu przez organ właściwy do mianowania. Nieusprawiedliwienie niezgłoszenia się pracownika skierowanego z urzędu na badanie upoważnia organ właściwy do mianowania do rozwiązania z nim stosunku pracy. Jeżeli skierowanie z urzędu na badanie miałyby miejsce w okresie czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, nie może ono nastąpić wcześniej niż po upływie okresu odpowiadającego okresowi uprawniającemu do pobierania zasiłku”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Stosunek pracy z mianowanym pracownikiem naukowo-badawczym może ulec rozwiązaniu:

- 1) w razie niezdolności pracownika do pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż jeden rok,
- 2) w razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika z innych przyczyn niż określone w pkt 1, trwającej dłużej niż 1 miesiąc.

4. Rozwiązanie stosunku pracy nie może nastąpić w razie nieobecności mianowanego pracownika naukowo-badawczego z powodu sprawowania opieki nad dzieckiem lub odosobnienia ze względu na chorobę zakaźną, w okresie pobierania z tego tytułu zasiłku.”;

9) w art. 27:

a) po wyrazach „stosunek pracy z” dodaje się wyraz „mianowanym”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) pozbawienia praw publicznych”;

10) po art. 27 dodaje się art. 27a, 27b i 27c w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Stosunek pracy z mianowanym pracownikiem naukowo-badawczym wygasa z upływem 3 miesięcy nieobecności pracownika w pracy z powodu tymczasowego aresztowania, chyba że stosunek pracy został rozwiązany wcześniej na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 3 i 4.

2. Instytut naukowo-badawczy, pomimo wygaśnięcia stosunku pracy z powodu tymczasowego aresztowania, jest obowiązany ponownie zatrudnić pracownika naukowo-badawczego w drodze mianowania, jeżeli postępowanie karne zostało umorzono lub gdy zapadł wyrok uniewinniający, a pracownik zgłosił swój powrót do pracy w ciągu 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia. Przepisy art. 48 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się w przypadku, gdy postępowanie karne umorzono z powodu przedawnienia lub amnestii, a także w razie warunkowego umorzenia postępowania.

Art. 27b. 1. Jeżeli pracownik naukowo-badawczy uważa, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na

czas nie określony jest nieuzasadnione, może w terminie 7 dni od dnia doręczenia wypowiedzenia wnieść odwołanie do kierownika jednostki nadrzędnej nad instytutem, w którym jest zatrudniony.

2. W razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę jest nieuzasadnione, kierownik jednostki nadrzędnej, do którego wniesiono odwołanie, uznaje je za bezskuteczne, a jeżeli umowa o pracę uległa już rozwiązaniu, przywraca pracownika do pracy na poprzednich warunkach.

Art. 27c. 1. Czas pracy pracowników naukowo-badawczych wynosi 42 godziny na tydzień.

2. Rozkład czasu pracy pracowników naukowo-badawczych w tygodniu i w poszczególnych jego dniach ustala właściwy minister po porozumieniu z zarządem głównym odpowiedniego związku zawodowego.

3. Jeżeli wymagają tego potrzeby instytutu, pracownicy naukowo-badawczy mogą być zatrudnieni poza ustalonymi godzinami pracy, a w przypadkach szczególnych także w nocy oraz w niedziele i święta bez prawa do oddzielnego wynagrodzenia.

4. Za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego poza ustalonym czasem pracy pracownikowi przysługuje czas wolny w tym samym wymiarze, a za pracę w niedzielę lub święto inny dzień wolny od pracy.

5. Kobiety w ciąży zatrudnionej na stanowisku pracownika naukowo-badawczego nie wolno zatrudniać poza ustalonymi godzinami pracy ani w porze nocnej, a kobiety opiekującej się dzieckiem w wieku do jednego roku nie wolno bez jej zgody zatrudniać poza ustalonymi godzinami pracy oraz w porze nocnej.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 4, pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i innych samodzielnych stanowiskach określonych przez właściwego ministra przysługuje dzień wolny od pracy za pracę w niedzielę lub święto.

7. Przepis ust. 6 nie dotyczy dyrektora instytutu i jego zastępców.”;

11) w art. 32:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pracownikowi naukowo-badawczemu przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 6 tygodni w ciągu roku.”;

b) dodaje się ust. 4, 5 i 6 w brzmieniu:

„4. Mianowanemu pracownikowi naukowo-badawczemu przysługuje w czasie trwania stosunku pracy zasiłek z ubezpieczenia społecznego w okresie czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby przez okres do roku.

5. Pracownikowi naukowo-badawczemu przysługuje prawo do korzystania z 50% ulgi taryfowej przy przejazdach kolejami.

6. Prawo, o którym mowa w ust. 5, przysługuje również małżonce pracownika, a małżonkowi pracownicy, jeżeli jest on niezdolny do pracy i pozostaje na całkowitym utrzymaniu żony.”;

12) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. Przepisy art. 21 ust. 5, art. 27b, 27c, 32 oraz 35 mają odpowiednio zastosowanie do dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej i bibliotekarzy dyplomowanych, a w przypadkach zawiazania stosunku pracy w drodze mianowania ponadto art. 22 ust. 3, art. 23, 25, 26, 27, 27a, 28 i 34.”;

13) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. W zakresie spraw nie unormowanych przepisami niniejszej ustawy do pracowników naukowo-badawczych mają zastosowanie przepisy Kodeksu pracy, z wyjątkiem sporów dotyczących rozwiązania stosunku pracy z mianowanymi pracownikami naukowo-badawczymi, które będą rozstrzygane w trybie przewidzianym w Kodeksie postępowania administracyjnego.”

14) w art. 36 ust. 2 pkt 1 skreśla się wyrazy „zasady i warunki ustalania czasu pracy”.

Art. 2. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*